

**АНОТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА»
ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПРОФІЛЬНИЙ КУРС
«ПРОФІЛАКТИЧНА МЕДИЦИНА»
6 рік навчання**

Програма з дисципліни «Внутрішня медицина» для індивідуального профільного курсу «Профілактична медицина» складена відповідно до освітньо-професійної програми (ОПП) підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина».

Згідно з Навчальним планом викладання дисципліни «Внутрішня медицина» здійснюється на 6 курсі. Організація навчального процесу здійснюється за Європейською кредитно-трансферною системою організації навчального процесу (ЄКТС).

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них	Аудиторних			Вид контролю
	Всього	Лекцій (годин)	Практичних занять (год.)	СРС	
Індивідуальний профільний курс «Внутрішня медицина»	11 кредитів / 330 год.	0	174	156	залік

Програма з «Внутрішньої медицини» на 6 курсі передбачає вивчення основ внутрішньої медицини за основними її розділами (кардіологія, пульмонологія, гастроентерологія, ревматологія, нефрологія, гематологія, невідкладні стани), при цьому наголос робиться на вивченні етіології, патогенезу, клініки, діагностики, лікування та профілактики основних та найбільш розповсюджених хвороб внутрішніх органів, а також удосконаленні практичних навичок, які передбачають клінічне і фізикальне обстеження пацієнта, виявлення основних симптомів і синдромів, клініко-діагностичну інтерпретацію показників стандартних та додаткових лабораторно-інструментальних досліджень в нормі та при патології, проведення диференційної діагностики за синдромним і нозологічним принципами, визначення тактики екстреної медичної допомоги у випадку невідкладних станів, принципів лікування, планування стратегії профілактики й визначення прогнозу, а також виконання медичних маніпуляцій.

Орієнтовна тривалість практичних занять – 6,0 годин. Основна мета цього курсу – вивчення студентом основ внутрішньої медицини. Студенти беруть участь у діагностично-лікувальному процесі пацієнтів під керівництвом викладачів кафедри. Також передбачено оволодіння/ознайомлення з процедурами, що найчастіше застосовуються в практиці внутрішньої медицини. Практичні заняття, клінічні обходи з асистентами, доцентами та професорами кафедри є основною частиною цього курсу. Кожен студент щоденно записує та доповідає клінічні результати обстеження хворих асистенту та пише карту хворого. Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: а) практичні заняття, б) самостійна робота студентів.

Тематичні плани практичних занять та самостійної роботи розкривають проблемні питання відповідних розділів внутрішньої медицини.

Практичні заняття проводять на клінічних базах кафедри. Методика організації практичних занять з внутрішньої медицини передбачає необхідність:

- зробити студента учасником процесу надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх ушпиталення, обстеження, постановки діагнозу, лікування до виписки зі стаціонару;
- оволодіти професійними практичними навичками; навичками роботи в команді студентів, лікарів, інших учасників процесу надання медичної допомоги;
- сформуванню у студента, як у майбутнього фахівця, розуміння відповідальності за рівень своєї підготовки, її удосконалення упродовж навчання і професійної діяльності.

Для реалізації зазначеного на першому занятті відповідного модуля необхідно надати студенту детальний план роботи в клініці та забезпечити умови для його реалізації. Цей план повинен включати:

- дослідження, які має засвоїти студент (або ознайомитись);
- алгоритми (протоколи) обстежень, встановлення діагнозу, лікування, профілактики відповідно до стандартів доказової медицини;
- курацію пацієнтів, яку має здійснювати студент упродовж вивчення дисципліни;
- доповіді історії хвороби пацієнта у навчальній групі, на клінічних обходах, практичних конференціях.

Курація пацієнта передбачає:

- 1) з'ясування скарг хворого, анамнезу хвороби та життя, проведення опитування за органами та системами;
- 2) проведення фізикального обстеження хворого та визначення основних симптомів/синдромів хвороби;
- 3) аналіз результатів лабораторного та інструментального дослідження;
- 4) встановлення діагнозу;
- 5) призначення лікування;
- 6) визначення заходів первинної та вторинної профілактики;

7) доповідь результатів обстеження хворого командою студентів у навчальній групі, розбір під керівництвом викладача правильності встановлення діагнозу, диференційного діагнозу, призначеного обстеження, лікувальної тактики, оцінки прогнозу та працездатності, профілактики.

Рекомендовано проводити практичні заняття з включенням:

1) контролю початкового рівня знань за допомогою тестових запитань, складених у форматі запитання з 5 варіантами відповіді, з яких 1 – правильна та перевірки робочих зошитів;

2) ведення 1-2 хворих із хворобами та станами, що відповідають тематиці заняття, з наступним обговоренням правильності встановлення діагнозу, диференціальної діагностики та лікувальних заходів із застосуванням засад доказової медицини і у відповідності до Національних та Європейських настанов і протоколів;

3) розгляду результатів додаткових методів дослідження (лабораторних та інструментальних), які застосовуються під час діагностики і проведення диференційного діагнозу, розгляд яких передбачений темою практичного заняття;

4) контролю кінцевого рівня знань за тестовими завданнями.

На практичних заняттях студентам рекомендується вести протоколи (карта хворого), в які необхідно вносити короткі відомості про хворих, обстежених під час практичного заняття, діагноз, план обстеження та призначене лікування.

Самостійна та індивідуальна робота студентів є складовою частиною навчальної діяльності і входить до кредитів ЄКТС кожного модуля та дисципліни в цілому. Вона включає:

- підготовку до практичних занять;
- виконання і захист ІСРС (довідь реферату на практичному занятті; доповідь на клінічних конференціях баз кафедр; написання тез, статей; огляд наукової літератури за темами);
- написання карти хворого відповідно до теми заняття;
- оволодіння практичними навичками;
- підготовку до підсумкового контролю;
- написання робочого зошита за темою заняття.

Викладачі кафедри забезпечують можливість здійснювати самостійну роботу. Під час практичних занять та підсумкового контролю проводять контроль та оцінку її виконання.

Кафедра внутрішньої медицини має право вносити зміни до навчальної програми у межах до 15,0 %.

Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті. Рекомендується застосовувати такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: тестові завдання, розв'язання ситуаційних задач, проведення лабораторних досліджень та оцінка їх результатів, аналіз і оцінка результатів інструментальних досліджень і параметрів, що характеризують функції організму людини, контроль засвоєння практичних навичок і медичних маніпуляцій.

Підсумковий контроль складається на останньому практичному занятті викладачу кафедри відповідно до графіка, затвердженого на навчально-методичній нараді кафедри. Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою з урахуванням оцінок засвоєння окремих модулів.

Для тих студентів, які хочуть поліпшити оцінку з дисципліни, по завершенню вивчення дисципліни, навчальним планом передбачено термін для перескладання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є етіопатогенез, діагностика, лікування, профілактика та невідкладна допомога у разі хвороб, що трапляються в клініці внутрішньої медицини.

Міждисциплінарні зв'язки: базуються на вивченні студентами анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, патоморфології, фізіології, патофізіології, мікробіології, вірусології та імунології, фармакології, клінічної фармакології та клінічної фармації, радіології та радіаційної медицини, пропедевтики внутрішньої медицини.

Метою викладання дисципліни «Внутрішня медицина» для індивідуального профільного курсу «Профілактична медицина» є формування здатності застосовувати набуті знання, уміння, навички та розуміння для вирішення типових задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів хвороб, невідкладних станів та хвороб, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Внутрішня медицина» на 6 курсі є:

- проводити опитування і клінічне обстеження хворих із основними хворобами серцево-судинної, дихальної, травної, сечовидільної, кістково-суглобової систем, гематологічними хворобами й аналізувати їх результати;
- визначати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- аналізувати типові клінічні ознаки, виявляти клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- встановлювати попередній діагноз найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- призначати лабораторне та інструментальне обстеження хворих з найбільш поширеними хворобами у клініці внутрішньої медицини та їх ускладненнями;
- на підставі оцінки результатів лабораторного та інструментального обстеження, проводити диференційний діагноз, обґрунтовувати та встановлювати клінічний діагноз найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- визначати необхідний режим праці та відпочинку під час лікування найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- визначати необхідне лікувальне харчування під час лікування найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;

- визначати принципи та характер лікування під час лікування найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- призначати лікування, в тому числі прогноз-модифікуюче, найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини та їх ускладнень;
- визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану;
- надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану;
- проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- оцінювати прогноз та працездатність хворих із найбільш поширеними хворобами у клініці внутрішньої медицини;
- виконувати медичні маніпуляції;
- вести медичну документацію;
- дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.